

et Forhold af denne Besskaffenhed; man kan godt tale med Folk derom, men det er kun ved nøie at veie og vrage de Bemærkninger, man hører fra Folk, at man kommer til Erkjendelse om, hvad der bør gøres og egentlig bør tilraades, og jeg kan ikke noksom slaa fast, at D'Her. ville se, hvor forsigtigt Udvalgets Flertal har været, deraf, at det ikke uagtet den Trang, der er tilstede til en Ombygning af Postgaardene, har villet bevilge den dertil fornødne Sum, men derimod indstiller Bevillingen til Toldbodbygningen til Vedtagelse. — Jeg skal endnu kun sige et Ord til det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen), som talte for, at man mulig ganske skulde negte den Bevilling, der er forlangt til Kontrol paa Limfjorden. Det ærede Medlem mente, at 1,400 Rd., naar der skulde være en fyldestgørende Kontrol, langtfra vilde slaa til, man maatte da maaffe bruge ligesaa meget, som Forpagtningen gav ind, idet man maatte sende en Kontrolør med hver eneste Østersbaad paa Limfjorden. En Kontrol af denne Besskaffenhed vil vistnok ingenlunde være nødvendig. Men for det Første maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der i Genhold til Kontrakten skal føres Kontrol, og at det da er Regjeringens Pligt saavdt gjørligt at føre Kontrol med Østersfiskeriet, og for det Andet vilde det jo være umuligt at have et Opsyn eller Polititilsyn noget Sted i Verden, dersom man med hver enkelt Person, som kunde begaa en Uovlighed, skulde sende en Betjent. Allerede den Ting, at Vedkommende vide, at Kontrolen kan være tilstede, er et meget virksomt Middel til at holde dem fra at begaa Uovligheder, og vi have allerede Erfaring i denne Henseende fra Limfjorden, idet Kontrolen med Fiskeriet der, som nu ingenlunde koster Tusinder af Rigsdaler, idetmindste fra mange Steder ved Limfjorden anbefales og fremsilles som meget gavnlige, og det dog ikke har været nødvendigt at sende en Kontrolør afsted med hver enkelt Fiskerbaad.

Finantsministeren: Der er til forskjellige af de Paragrafer, som foreligger til Forhandling, og i særdeleshed til § 2, fra det ærede Udvalgs Side fremsat forskjellige Be-

mærkninger og Genstillinger, af hvilke dog de allerfleste ikke ere komne fra Udvalget i dets Helhed, men snart fra et større, snart fra et mindre Antal af Udvalgets Medlemmer. Saa kjært som det selvfølgelig maa være mig at modtage saadanne Bemærkninger og Erindringer fra Udvalgets Side, vil dog det ærede Thing vistnok finde, at der er noget Vanstelligt deri. Der er enkelte af dem, som man kan finde at være begrundede, og saa handler man selvfølgelig derefter og tager dem til Følge i sin Virksomhed. Men dersom der er andre af dem, som man ikke er ganske enig i, saa har det den store Mislighed, at, naar man ikke handler derefter, saa finde let de ærede Medlemmer det ubilligt og urigtigt, at man ikke har taget Hensyn til de Bemærkninger, som de have fremsat. Jeg vil derfor tillade mig at henskille, om det ikke vilde være rigtigere at iagttage en større Sparksomhed med saadanne Genstillinger og Bemærkninger i Udvalgsbetænkningen, idet man virkelig ellers let bringer vedkommende Minister i en meget uanstelig Stilling ved de paafølgende Finantsloves Drostelse. Jeg vil særlig gjøre denne Betragtning gjældende med Hensyn til adskillige af de Bemærkninger, der ere fremsatte om Skovvæsenet og dets Drift. Det vil være de Herrer bekjendt, at vi ved flere foregaaende Finantslove have droftet flere af de Spørgsmaal, som netop her ere fremdragne, og jeg har allerede i længere Tid været inde i de Forhold, hvorom Taler er, og har til en vis Grad været enig i de Hovedbetragtninger, der ere fremsorte. Jeg har ogsaa efter bedste Gode stræbt at handle derefter, siden jeg atter fik Overbestyrelsen af de kongelige Skove, men det er mig umuligt i hver Enkelthed at følge de Herrer, som have disse Anskuelser og gjerne ville se dem gjenneførte saa konsekvant som muligt. Naar man kommer i det praktiske Liv, føler man, at disse Grundsetninger, hvor rigtige de end kunne være, dog maa finde en vis Begrænsning, at de maa anvendes med en vis Skaansomhed og Varksomhed og saaledes, som de under de historisk givne Forhold findes at maatte lempes, for at overhovedet noget Godt skal opnaas derved, og ikke Forstyrrelse bringes tilveie. Atter andre af de